

KONINKRIJK BELGIË

-----

ADVIES 49.776/3  
VAN 21 JUNI 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING  
VAN DE RAAD VAN STATE

-----

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 30 mei 2011 door de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering “tot instelling van een tegemoetkoming voor kandidaat-huurders”, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

\*

\*      \*

### STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe een tegemoetkoming te verlenen in de huurprijs aan de kandidaat-huurders van een sociale woning die in het Vlaamse Gewest een woning als hoofdverblijfplaats huren en minimaal vijf jaar ingeschreven zijn in het inschrijvingsregister van een domiciliemaatschappij, dit is een sociale huisvestingsmaatschappij waarvan het werkgebied zich uitstrekt tot de woonplaats van de kandidaat-huurder of, als zijn woonplaats niet behoort tot het werkgebied van een sociale huisvestingsmaatschappij die sociale woningen beheert, een sociale huisvestingsmaatschappij met een werkgebied waarin een aangrenzende of de meest nabije gemeente uit het Vlaamse Gewest ligt.

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door de in het eerste lid van de aanhef vermelde bepalingen, onder voorbehoud van hetgeen volgt met betrekking tot artikel 3 van het ontwerp.

In dat artikel wordt aan de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen een taak toegekend in verband met de toepassing van het te nemen besluit. Men kan aanvoeren dat zulks kan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gelezen in samenhang met artikel 33, § 1, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse

Wooncode (hierna: de Vlaamse Wooncode) in zijn geheel en, bijkomend, met de artikelen 81, § 1, en 82, vierde lid, van de Vlaamse Wooncode. Aangezien zulks bij een strikte lezing van artikel 33, § 1, van de Vlaamse Wooncode kan worden betwist, is het toch aanbevelingswaardig een meer specifieke rechtsgrond te creëren.<sup>1</sup>

#### VORMVEREISTEN

4. De gemachtigde verklaarde dat het ontworpen besluit om advies aan de Vlaamse Woonraad werd voorgelegd en dat dit advies kortelings aan de Vlaamse Regering zal worden bezorgd. Mochten ten gevolge van dat advies wijzigingen aan het ontwerp worden aangebracht, dan dienen die wijzigingen nog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, te worden voorgelegd.

Van de gelegenheid wordt bovendien nogmaals gebruik gemaakt om eraan te herinneren dat, al kan de miskennis van deze regel niet meer leiden tot de niet-ontvankelijkheid van de adviesaanvraag, de afdeling Wetgeving principieel pas om advies kan worden gevraagd dan nadat het betrokken ontwerp alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding heeft doorgemaakt en het tot het vaststellen van het ontwerp bevoegde orgaan de mogelijkheid heeft gehad het ontwerp aan te passen in het licht van de vervulde vormvereisten. Aldus wordt vermeden dat de Raad van State advies zou verlenen over een niet-definitieve ontwerptekst en wordt gewaarborgd dat het onderzoek wordt gevoerd en het advies wordt uitgebracht met volledige kennis van alle relevante elementen.<sup>2</sup>

---

<sup>1</sup> Het is zo dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het verleden deze bepaling als rechtsgrond voor een gelijkaardige bepaling heeft beschouwd (zie advies 46.673/3 van 3 juni 2009 over een ontwerp besluit van de Vlaamse Regering “tot instelling van een tegemoetkoming voor kandidaat-huurders”, opmerking 3.2.1). Na een hernieuwd onderzoek komt de Raad van State evenwel tot de conclusie dat het invoeren als rechtsgrond van die bepaling, bij een strikte lezing ervan, niet vrij is van juridische bezwaren.

<sup>2</sup> Advies 41.417/AV tot 41.420/AV van de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State van 6 oktober 2006 over voorontwerpen die geleid hebben tot de wet van 10 mei 2007 tot wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie tussen vrouwen en mannen, de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie en de wet van 10 mei 2007 tot aanpassing van het Gerechtelijk Wetboek aan de wetgeving ter bestrijding van discriminatie en tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden (*Parl. St.*, Kamer, DOC 51 2720/001).

## ONDERZOEK VAN DE TEKST

### Aanhef

5. Gelet op hetgeen werd opgemerkt betreffende de rechtsgrond voor het ontworpen besluit:

- voege men aan de aanhef een lid toe (dat het eerste lid wordt) waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- verwijze men in het huidige eerste lid van de aanhef (dat het tweede lid wordt) naar artikel 33, § 1, van de Vlaamse Wooncode in zijn geheel in plaats van alleen naar het eerste lid van die bepaling.

### Artikel 7

6. In artikel 7, § 1, eerste lid, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van de “persoon ten laste overeenkomstig het Socialehuurbesluit<sup>3</sup>”. In artikel 1, 22°, van dat besluit, wordt het begrip “persoon ten laste” gedefinieerd als:

- “a) de persoon die op de referentiedatum bij de referentiepersoon gedomicilieerd is en die minderjarig is, of waarvoor kinderbijslag of wezentoelage wordt uitbetaald, of die door de minister op voorlegging van bewijzen als ten laste wordt beschouwd;
- b) de referentiepersoon of de persoon, vermeld onder a), die erkend is als ernstig gehandicapt of erkend was op het ogenblik van pensionering. [...]”

Door de auditeur-verslaggever gewezen op het mogelijke discriminerende effect van die definitie nu erdoor kinderen worden uitgesloten die niet bij hun ouders zijn gedomicilieerd, maar er wel regelmatig bij verblijven, antwoordde de gemachtigde dat de aangehaalde definitie eerlangs zal worden verruimd tot de zo-even genoemde categorie. Een alternatief zou zijn om in het ontwerp zelf een definitie van het begrip “persoon ten laste” op te nemen, waarbij dan rekening kan worden gehouden met die categorie.

-----

---

<sup>3</sup> Besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode.

De kamer was samengesteld uit

|          |                     |                                     |
|----------|---------------------|-------------------------------------|
| de Heren | J. SMETS,           | staatsraad, voorzitter,             |
|          | B. SEUTIN,          |                                     |
|          | J. VAN NIEUWENHOVE, | staatsraden,                        |
|          | J. VELAERS,         | assessor van de afdeling Wetgeving, |
| Mevrouw  | A.-M. GOOSSENS,     | griffier.                           |

Het verslag werd uitgebracht door de Heer F. VANNESTE, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS